

AUDEY zou (via de Ierse variant Eadbhard) afgeleid zijn van EDWARD

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Tweestammige Germaanse naam:

1] 'Ed-' of 'Ead-' = 'erfgoed'

2] '-ward' = 'bewaren', 'behoeden', 'vrijwaren', 'beschermen' enz.

Dus: 'Behoeder, bewaarder of beschermer van het erfgoed'

*

In de Tweede Wereldoorlog was Audie Murphy († 1971) de meest gedecoreerde Amerikaanse soldaat; later trad hij als acteur op in meerdere films.

*

Edward de Belijder, Londen, Engeland; koning; † 1066.

Feest 5 januari & 13 oktober (overbrenging relieken naar Westminster-Abbey: 1163).

Hij werd geboren in 1003 en was de zoon van Emma, dochter van graaf Richard van Normandië en van koning Ethelred II, die de bijnaam kreeg van 'de onberadene' omdat hij alle Noormannen in zijn rijk liet vermoorden. Daarop maakten achtereenvolgens de Deense koningen Sven en Knut zich meester van de Engelse troon. Met als gevolg dat de jonge Edward naar Normandië moest vluchten. Desondanks werd hij toch in 1042 uitgeroepen tot koning over Engeland. Zijn regeringsperiode wordt zeer verschillend beoordeeld. Volgens sommigen zou hij door zijn zwakte een eind hebben gemaakt aan het aloude Engelse koningshuis. Anderen wijzen erop dat hij zijn vijanden Schotland en Wales versloeg, ernst maakte met de vrede binnen zijn land en wijze wetten uitvaardigde. Bovendien hield hij er een heilige levenswijze op na. Gewone mensen hadden gemakkelijk toegang tot hem, hij gaf zijn zorg en aalmoezen aan de armen; in zijn persoonlijk leven leidde hij met Godwin, de dochter van de graaf van Wessex, een huwelijksleven als broer en zus. Hij staat aan het begin van wat eens de beroemde Westminster Abbey zou worden.

*

Verering & Cultuur

In de kunst wordt hij afgebeeld als gekroonde koning met een ring in de hand. Dit attribuut heeft te maken met de volgende legende.

Edward zou die ring aan een bedelaar hebben gegeven in de buurt van zijn geliefde Westminster Abbey. Twee jaar later ontmoetten enkele Engelse pelgrims in het Heilige Land (volgens sommigen betreft het India) een oude grijsaard die zich uitgaf voor de Johannes de Evangelist. Hij gaf hun de ring en droeg hun op ze aan koning Edward te brengen met de mededeling, dat hij binnen een half jaar zou sterven.

Edward is één van de patroons van Engeland.

*

Edward de Martelaar, Shaftesbury, Engeland; koning & martelaar; † 979.

Feest 18 maart & 20 juni (overbrenging relieken naar Shaftesbury: 980).

Hij was de zoon van koning Edgar en diens eerste vrouw Eathelthraed. Hoewel zijn troonopvolging verre van gladjes verliep, werd hij toch koning over Engeland vooral door toedoen van bisschop Dunstan. Hij werd het slachtoffer van een moordaanslag. De historici menen dat dit nog een nasleep was van de troonopvolgingskwesie. Een antimonastieke partij uit het gewest Mercia koos tegen Dunstan en diens beschermeling en schoof Edwards halfbroer Ethelred naar voren. Deze was nog jonger dan Edward. Het eind van het verhaal vermeldt dat Edward werd gedood in de avondschemering bij de stadspoort van Corfe, en dat hij zonder enig plechtig vertoon werd begraven. Al snel begonnen er wonderen te gebeuren op die plaats. Door toedoen van Dunstan werden zijn relieken overgebracht naar klooster Shaftesbury. Zijn opvolger Ethelred bepaalde dat hij heilig was en dat hem officiële verering toekwam.

Tweehonderd jaar later vertelt zijn levensbeschrijver, William van Malmesbury, dat zijn dood niet zozeer te wijten was aan haatdragende troonpretendenten, maar aan de boze inborst van zijn stiefmoeder Aethelthryth; deze was knap en mooi. Zij was het die macht begeerde voor zichzelf en haar zoon Ethelred. Op een avond kwam Edward terug van de jacht nabij Corfe. Terwijl zijn lijfwachten zich bezighielden met de verzorging van de honden, reikte zij hem een beker aan waar hij zich gretig naar voorover boog. Op dat moment werd hij doorboord door een dolksteek van één van haar lijfwachten. Hij wilde zijn paard de sporen geven, maar zijn ene voet bleef haken, en zo werd hij door zijn eigen rijdier door de struiken gesleept, een spoor van bloed achterlatend. Aldus stierf hij.

Later zou die schoonmoeder spijt hebben gekregen van haar misdaad en als kloosterlinge een leven van boete zijn gaan leiden in het klooster van Wherwell.

Edward wordt vaak afgebeeld met zijn martelwerktuig, de dolk of het ponjaard.